

și cădea ca o rouă peste sufletele însetate. Vorbea adeseori în pilde, dădea exemple din natură și viață. Exprimarea sa era limpede, poetică și plină de apoftegme. Putea vorbi liber toată ziua fără să se pregătească, dar cu toate acestea ascultătorii nu-și puteau dezlipi privirile de la el. Cuvântul său mergea direct la sufletele oamenilor. Sunt uimitoare cunoștințele sale din toate domeniile, înțelepciunea sa și memoria sa nemai-întâlnită. Povățuia duhovnicește monahi și mănăstiri, rezolva problemele mirenilor căsătoriți și necăsătoriți, se întreținea cu oameni de știință, care se minunau de cunoștințele și de agerimea sa. Smeritul Părinte Paisie Aghioritul cobora sau urca la nivelul cultural și la starea duhovnicească a oamenilor, ținând cont de caracterul, meseria, obârșia și preocupările lor. Din multe experiențe duhovnicești pe care le-a avut cu sfinții, cu îngerii, cu Maica Domnului, dar și cu vederi ale Luminii necreate, devenise un adevărat teolog și cunoștea în profunzime tainele lui Dumnezeu. Soluționa în câteva minute neclaritățile teologice adunate în ani de zile ale profesorilor universitari de la Facultatea de Teologie.

9. Harisma depășirii legilor firii

Înainte Părintelui Paisie Aghioritul uneori stihiiile naturii se plecau, dar și el însuși acționa, depășind și anulând legile naturale.

Uneori, Cuviosul Paisie Aghioritul nu era udat de ploaie – deși în jurul său ploua, pe el nu îl atingeau nici o picătură! Când Sf. Paisie voia, se făcea nevăzut: deși se aflau oameni în jurul său, nu îl vedeau! De multe ori, Părintele Paisie Aghioritul, în vremea rugăciunii, se ridica în văzduh și cu trupul; chiar și atunci când lucra sau mergea, a fost văzut că nu calcă pe pământ (era ridicat de la pământ cam la vreo 30 de centimetri).

Oriunde mergea, Sf. Paisie Aghioritul răspândea peste tot har dumnezeiesc, prin care îi ajuta pe oameni să depășească legile firii în diferite situații; printr-o simplă binecuvântare, îi umplea pe oameni de har și îi făcea să simtă prezența lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, chiar prin simpla sa prezență, Cuviosul îi adăpa pe oameni cu bucurie, pace și siguranță dumnezeiască.

Deși era un om firav (datorită vieții sale ascetice), Părintele Paisie Aghioritul, după

ce își făcea Semnul Sfintei Cruci și se ruga puțin, ridica doar cu mâinile sale chiar și stâncile peste măsură de grele, stânci care nu au putut fi ridicate de mai mulți oameni!

Sf. Paisie Aghioritul nu era „prins” în fotografii sau pe casete audio; datorită smereniei sale, Cuviosul evita să fie fotografiat, filmat sau înregistrat; ceda doar în fața oamenilor sensibili și smeriți, ca să nu fie răniți de refuzul său – din dragoste își jertfea chiar și smerenia. Mulți oameni l-au fotografiat în ascuns, dar fotografiile ieșeau complet negre, ca și cum obiectivul ar fi fost acoperit cu capacul de protecție, alteori se „ardea” filmul sau se bloca aparatul, sau fotografia ieșea foarte clar, dar Sfântul nu apărea în poză. Atunci când unii îl înregistrau pe Părintele Paisie în ascuns, uneori caseta nu mergea deloc sau se derula complet și nu înregistra nimic, sau se înregistrau toate celelalte sunete (discuții ale altor persoane care erau de față, ciripitul păsărilor, alte zgomote), dar vocea Părintelui Paisie lipsea; alteori, casetofoanele înregistrau numai înainte și după discuția cu el. În toate situațiile în care oamenii încercau să-l înregistreze pe ascuns, deși îi rugase la început să închidă aparatele, Sf. Paisie Aghioritul știa că este înregistrat, și uneori le spunea: „Chiar dacă nu le veți închide, nu vor înregistra”, lucru care se și întâmpla.

10. Harisma anulării distanțelor

Uneori, Sf. Paisie se deplasa cu trupul său material – într-o fracțiune de secundă – din Sf. Munte Athos la Tesalonic sau în Epir sau în Macedonia. De nenumărate ori, Părintele Paisie Aghioritul a salvat de la moarte diferite persoane care se aflau la mii de kilometri distanță față de el. Deși nu pleca de la Coliba sa din Sfântul Munte Athos, el se deplasa adeseori foarte departe, pentru a ajuta pe cineva care se primejduia sau pentru un alt oarecare motiv. În timp ce se ruga în chilia sa, de multe ori Duhul Sfânt îl ducea pe Sf. Paisie în spitale, în casele oamenilor îndurerăți, la oamenii care erau gata să se sinucidă. În unele cazuri, Cuviosul Paisie Aghioritul se arăta și oamenii îl vedeau și îl auzeau (în vis sau aievea). Alteori, urmarea, fără să fie văzut, ce se întâmpla unei oarecare persoane, unei familii sau într-o mănăstire.

(Pemptousia nr.7)